Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (sjätte avdelningen)

den 15 september 2016*

”Reach — Avgift som ska betalas för registrering av ett ämne — Nedsättning som beviljas mikroföretag samt små och medelstora företag — Fel i försäkran om företagets storlek — Rekommendation 2003/361/EG — Beslut om uttag av en administrativ avgift — Motiveringsskyldighet”

I mål T-587/14,

Crosfield Italia Srl, Verona (Italien), företrätt av advokaten M. Baldassarri,

sökande,

mot

Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa), inledningsvis företrädd av M. Heikkilä, E. Bigi, J.-P. Trnka och E. Maurage, därefter av M. Heikkilä, J.-P.Trnka och E. Maurage, samtliga i egenskap av ombud, biträdda av advokaten C. Garcia Molyneux,

svarande,

angående dels en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 263 FEUF av Echas beslut SME(2013) 4672 av den 28 maj 2014, i vilket det fastställdes att sökanden inte uppfyller kraven för att beviljas den avgiftsnedsättning som ska tillämpas på små företag och genom vilket sökanden ålades en administrativ avgift, dels en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 263 FEUF av de fakturor Echa utfärdat till följd av beslut SME (2013) 4672,

meddelar

TRIBUNALEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av ordföranden S. Frimodt Nielsen, samt domarna F. Dehousse (referent) och A. M. Collins,

justitiesekreterare: förste handläggaren J. Palacio González,

efter den skriftliga delen av förfarandet och förhandlingen den 16 december 2015,

följande

* Rättegångsspråk: italienska.

Dom

Bakgrund till tvisten

1 Den 9 och den 29 september 2010 registrerade sökanden, Crosfield Italia Srl, ett flertal ämnen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 2006, s.1).

2 Under registreringsförfarandet uppgav sökanden att denna var ett ”litet företag”, i den mening som avses i kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 2003, s. 36). På grundval av denna uppgift beviljades sökanden nedsättning av den avgift som ska erläggas för varje registreringsanmälan enligt artikel 6.4 i förordning nr 1907/2006. I enlighet med artikel 74.1 i nämnda förordning angavs denna avgift i kommissionens förordning (EG) nr 340/2008 av den 16 april 2008 om de avgifter som ska betalas till Europeiska kemikaliemyndigheten enligt förordning nr 1907/2006 (EUT L 107, 2008, s. 6). Bilaga I till förordning nr 340/2008 innehåller bland annat beloppen för de avgifter som ska erläggas för de registreringsanmälningar som ingetts i enlighet med artikel 6 i förordning nr 1907/2006, samt de nedsatta avgifter som gäller för mikroföretag samt små och medelstora företag (nedan kallade SMF-företag). I artikel 13.4 i förordning nr 340/2008 föreskrivs dessutom att om en fysisk eller juridisk person som gör gällande en rätt till avgiftsnedsättning eller avgiftsbefrielse inte kan bevisa att han eller hon har rätt till en sådan nedsättning eller befrielse, ska Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) (nedan även kallad myndigheten) ta ut full avgift och en administrativ avgift. Sålunda antog Echas styrelse beslut MB/D/29/2010 av den 12 november 2010, angående klassificeringen av de tjänster för vilka avgifter tas ut (nedan kallat beslut MB/D/29/2010). Det framgår av artikel 2 i tabell 1 som bifogats detta beslut, i dess lydelse enligt Echas styrelses beslut MB/21/2012/D av den 12 februari 2013, att den administrativa avgift som avses i artikel 13.4 i förordning nr 340/2008 uppgår till 19 900 euro för ett stort företag, 13 900 euro för ett medelstort företag och 7 960 euro för ett litet företag.

3 Den 9 och den 29 september 2010 utfärdade Echa två fakturor (nr 10007578 och nr 10004921), på 9 300 euro vardera. Beloppet motsvarade enligt bilaga I till förordning nr 340/2008, i den lydelse som var tillämplig vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna i målet, den avgift som skulle betalas av ett litet företag i samband med ett gemensamt inlämnande av en anmälan för ämnen i en mängd över 1 000 ton.

4 Den 11 februari 2013 uppmanades sökanden att inge ett visst antal handlingar för Echas kontroll av huruvida sökandens försäkran om att denna utgjorde ett litet företag var riktig.

5 Efter utväxling av handlingar och e-postmeddelanden antog Echa den 28 maj 2014 beslut SME(2013) 4672 (nedan kallat det angripna beslutet). I detta beslut fann Echa att sökanden skulle anses vara ett stort företag och var därmed skyldig att erlägga den avgift som var tillämplig på sådana företag. Under dessa omständigheter underrättade Echa sökanden om att myndigheten skulle tillställa bolaget fakturor som omfattade skillnaden mellan de avgifter som ursprungligen erlagts och de avgifter som slutligen skulle erläggas, samt en faktura på 19 900 euro för betalning av den administrativa avgiften.

6 Med stöd av artiklarna 91 och 92 i förordning nr 1907/2006 överklagade sökanden den 4 augusti 2014 det angripna beslutet till Echas överklagandenämnd.

7 Den 8 december 2014 beslutade Echas överklagandenämnd att vilandeförklara det pågående ärendet i väntan på att tribunalen meddelar sitt avgörande i förevarande mål.

Förfarandet och parternas yrkande

8 Genom ansökan som inkom till tribunalens kansli den 6 augusti 2014 väckte sökanden förevarande talan. Denna talan utgör ett av flera konnexa mål.

9 Det första av dessa konnexa mål gav upphov till domen om ogiltigförklaring av den 2 oktober 2014, Spraylat/Echa (T-177/12, EU:T:2014:849).

10 Den 8 januari 2015 ombads parterna, som en åtgärd för processledning enligt artikel 64 i tribunalens rättegångsregler av den 2 maj 1991, att inkomma med sina yttranden över huruvida de ansåg att domen av den 2 oktober 2014, Spraylat/Echa (T-177/12, EU:T:2014:849) var relevant i förevarande mål och de ombads även att besvara en fråga. Parterna efterkom denna anmodan inom utsatt tid.

11 Den 16 oktober 2015 beslutade tribunalen (sjätte avdelningen), på grundval av referentens rapport, att inleda den muntliga delen av förfarandet och anmodade parterna, i enlighet med de bestämmelser om åtgärder för processledning som föreskrivs i artikel 89 i rättegångsreglerna, att besvara en fråga samt att inkomma med vissa handlingar. Parterna efterkom denna anmodan inom utsatt tid.

12 Parterna utvecklade sin talan och svarade på tribunalens muntliga frågor vid förhandlingen den 16 december 2015.

13 Sökanden har yrkat att tribunalen ska ogiltigförklara det angripna beslutet och fastställa att det är en nullitet, och därmed förta beslutets samtliga rättsverkningar, inbegripet ogiltigförklaring av de fakturor som utfärdats för att inkassera högre avgifter och de sanktionsavgifter som det påstås ska erläggas.

14 Vid förhandlingen återkallade sökanden sitt yrkande avseende ogiltigförklaring av de fakturor som utfärdats för att genomföra det angripna beslutet, vilket antecknades av tribunalen.

15 Echa har yrkat att tribunalen ska:

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

Tribunalens behörighet

16 Echa har påpekat att överklagandenämnden inte är behörig att pröva förevarande tvist, som även anhängiggjorts där, eftersom det angripna beslutet inte är ett sådant beslut som kan överklagas till denna nämnd.

17 Sökanden har uppgett att förevarande talan på intet sätt medför att denna återkallar sitt överklagande vid Echas överklagandenämnd. Sökanden har vid förhandlingen även påpekat att denna anser att tribunalen är behörig att pröva den pågående tvisten.

18 Det ska härvid erinras om att artikel 94.1 i förordning nr 1907/2006 föreskriver att ”[t]alan får väckas vid [tribunalen] eller vid domstolen i enlighet med artikel [263 FEUF] för att angripa ett beslut som fattats av överklagandenämnden eller, i de fall det inte finns någon möjlighet att överklaga till överklagandenämnden, av [Echa]”.

19 Det föreskrivs i detta hänseende i artikel 91.1 i förordning nr 1907/2006 att ”[b]eslut som [Echa] fattat i enlighet med artiklarna 9 och 20 samt artiklarna 27.6, 30.2, 30.3 och artikel 51 [i förordning nr 1907/2006] får överklagas” till överklagandenämnden.

20 Det angripna beslutet har emellertid inte fattats i enlighet med de bestämmelser som anges i artikel 91.1 i förordning nr 1907/2006, utan med stöd av artikel 13.4 i förordning nr 340/2008 och artiklarna 2 och 4 i beslut MB/D/29/2010. Det ska även understrykas att varken förordning nr 340/2008 eller beslut MB/D/29/2010 antogs med stöd av de bestämmelser som anges i artikel 91.1 i förordning nr 1907/2006.

21 Härtill kommer att bestämmelserna i artiklarna 9, 27, 30 och 51 i förordning nr 1907/2006, vilka anges i artikel 91.1 i samma förordning, avser beslut som inte har något samband med den avgift som de uppgiftslämnande företagen ska betala.

22 Artikel 20 i förordning nr 1907/2006 avser i sin tur ”[Echas] uppgifter”. Artikel 20.5 föreskriver att ”[d]e beslut som [Echa] fattar enligt punkt 2 i denna artikel får överklagas i enlighet med artiklarna 91, 92 och 93” i förordning nr 1907/2006. Artikel 20.2 rör Echas kontroll av att varje registreringsanmälan är ”fullständig”, vilket omfattar huruvida registreringsavgiften har erlagts. Den kontrollen ska emellertid inte omfatta ”en bedömning av de inlämnade uppgifternas eller motiveringarnas kvalitet, eller av huruvida de är tillräckliga”. Det stadgas dessutom i artikel 20.2 tredje och fjärde styckena i förordning nr 1907/2006 att om en registreringsanmälan är ”ofullständig” och registranten ”inte kompletterar sin registreringsanmälan inom den fastställda tidsfristen” ska Echa ”vägra registrering”. I förevarande fall har det angripna beslutet inte antagits med stöd av artikel 20.2 i förordning nr 1907/2006 och dessutom har de aktuella ämnena inte vägrats registrering genom beslutet.

23 Mot bakgrund av det ovan anförda kan det konstateras att tribunalen är behörig att pröva förevarande talan, trots att sökanden även har överklagat det angripna beslutet till Echas överklagandenämnd (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 16 september 2015, Calestep/Echa, T-89/13, EU:T:2015:711, punkterna 16–22).

Huruvida vissa grunder som åberopats under rättegången kan prövas i sak

24 I sitt svar med anledning av åtgärderna för processledning av den 8 januari 2015 (se punkt 10 ovan), har sökanden anfört att tribunalen, i likhet med vad den fastställde i domen av den 2 oktober 2014, Spraylat/Echa (T-177/12, EU:T:2014:849), bör fastställa att beslut MB/D/29/2010 är rättsstridigt på grund av att det strider mot proportionalitetsprincipen.

25 Tribunalen erinrar i detta avseende om att nya grunder, enligt artikel 48.2 i rättegångsreglerna av den 2 maj 1991, inte får åberopas under rättegången, såvida de inte föranleds av rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under förfarandet. En grund som utgör en utvidgning av en grund som tidigare – direkt eller underförstått – har åberopats i ansökan och som har ett nära samband med denna kan likväl prövas i sak (se dom av den 5 oktober 2011, Romana Tabacchi/kommissionen, T-11/06, EU:T:2011:560, punkt 124 och där angiven rättspraxis).

26 I förevarande fall är den grund sökanden åberopat emellertid ny och den föranleds inte av rättsliga eller faktiska omständigheter som framkommit först under förfarandet. Dessutom utgör denna nya grund inte heller någon utvidgning av en grund som tidigare åberopats.

27 Följaktligen kan den grund sökanden åberopat i sitt svar på åtgärderna för processledning av den 8 januari 2015 (punkt 10 ovan), som avser att tribunalen ska fastställa att beslut MB/D/29/2010 är rättsstridigt på grund av att det strider mot proportionalitetsprincipen, inte prövas i sak.

Prövning i sak

28 Sökanden har till stöd för sin talan anfört två grunder. Den första grunden avser att det angripna beslutet var bristfälligt motiverat. Den andra grunden avser, i huvudsak, en oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna i målet.

29 Genom den första grunden har sökanden gjort gällande att det angripna beslutet inte redogör för skälen till varför sökanden ska betecknas som ett stort företag. Den enda hänvisningen till sökandens storlek återfinns i en handling med rubriken ”SME calculation report”, som bifogats Echas skrivelse av den 19 november 2013. Det framgår av denna handling att Echa, för att fastställa sökandens storlek, inte enbart beaktade sökandens omsättning, utan även omsättningen för Marchi Industriale SpA, Esseco Group Srl (i proportion till Marchi Industriales aktieinnehav i Essemar SpA) och Marfin Srl. Sökanden har argumenterat för att Echa inte hade något stöd för denna beräkningsmetod. Sökanden har särskilt påpekat att Echa inte tog hänsyn till de ytterligare upplysningar sökanden inkom med genom ett e-postmeddelande av den 26 februari 2013. I skrivelse av den 16 december 2013 uppgav sökanden även skälen till varför uppgifterna om Esseco Group inte kunde beaktas. Echas skrivelse av den 28 maj 2014 upprepar endast de faktorer och kriterier som gör det möjligt att beteckna ett företag som SMF-företag. Således kunde sökanden inte följa det resonemang Echa lade till grund för det angripna beslutet. De handlingar som bifogades det angripna beslutet gjorde det inte på något sätt lättare att förstå Echas resonemang.

30 Echa har påpekat att sökanden inte inom ramen för den första grunden har nämnt att det angripna beslutet, som en bilaga, innehåller en handling med rubriken ”SME calculation report”. Det angripna beslutet hänvisade uttryckligen till denna handling, jämte andra bilagor. Dessutom hänvisade sökanden endast till ett visst antal handlingar i det e-postmeddelande av den 26 februari 2013 som sökanden skickade till Echa. Det är uppenbart att Echa, i det angripna beslutet, uttryckligen hänvisade till de handlingar som sökanden skickade till Echa den 26 februari 2013. Det är även uppenbart att sökanden, på grundval av ordalydelsen i det angripna beslutet och dess bilagor, kunde förstå det resonemang Echa lade till grund för att beakta uppgifterna om Marchi Industriale och Esseco Group. Echa har vidare anfört att en kortfattad motivering enligt rättspraxis kan anses vara tillräcklig, under förutsättning att den myndighet som antar beslutet i fråga därtill bifogar handlingar som kan tydliggöra myndighetens resonemang, alternativt hänvisar till en handling som den som beslutet är riktat till redan förfogar över. I förevarande fall innehöll det angripna beslutet tillräckliga upplysningar för att sökanden skulle kunna förstå på vilken grund beslutet antagits. I detta avseende åsyftar Echa bland annat det angripna beslutets uttryckliga hänvisningar till tillämpliga bestämmelser i lagstiftning och de handlingar som myndigheten beaktat. Beträffande den skrivelse av den 16 december 2013 som sökanden har nämnt, påpekar Echa att trots att denna skrivelse av misstag tillställts överklagandenämnden bemötte Echa de synpunkter som framgick av nämnda skrivelse.

31 Tribunalen erinrar om att den motivering som krävs enligt artikel 296 FEUF ska vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet. Av motiveringen ska klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att den behöriga domstolen ges möjlighet att utföra sin prövning. Vad särskilt gäller skyldigheten att motivera ett individuellt beslut har denna till syfte, utöver att göra det möjligt för domstolen att pröva beslutets lagenlighet, att ge den som berörs av beslutet tillräckliga upplysningar för att kunna bedöma om beslutet eventuellt är behäftat med ett fel som innebär att dess giltighet kan ifrågasättas. Dessutom ska frågan huruvida kravet på motivering är uppfyllt bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälen och det intresse av att få förklaringar som de vilka rättsakten är riktad till, eller andra personer

som direkt eller personligen berörs av den, kan ha. Det krävs dock inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av ett beslut uppfyller kraven i artikel 296 FEUF inte ska ske endast utifrån motiveringens lydelse, utan även utifrån det sammanhang i vilket den ingår och samtliga rättsregler på det aktuella området (se dom av den 19 mars 2015, Dole Food och Dole Fresh Fruit Europe/kommissionen, C-286/13 P, EU:C:2015:184, punkterna 93–94 och där angiven rättspraxis).

32 Tribunalen påpekar dessutom att såväl artikel 3 i förordning nr 1907/2006 som skäl 9 och artikel 2 i förordning nr 340/2008 hänvisar till rekommendation 2003/361 för att definiera SMF-företag.

33 Rekommendation 2003/361 innehåller en bilaga och avdelning I i denna har rubriken ”Definition av mikroföretag samt små och medelstora företag antagen av kommissionen”. Artikel 2 i nämnda bilaga har rubriken ”Personalstyrka och finansiella trösklar som definition av olika företagskategorier”.

34 I fråga om ett fristående företag, det vill säga ett företag som inte betecknas som ”partnerföretag” eller ”anknutet företag” i den mening som avses i artikel 3.2 och 3.3 i bilagan till rekommendation 2003/361, ska uppgifterna, inklusive personalstyrkan, fastställas enbart på grundval av företagets egna räkenskaper, i enlighet med artikel 6.1 i nämnda bilaga.

35 I fråga om företag som har partnerföretag eller anknutna företag ska uppgifterna, inklusive personalstyrkan, beräknas på grundval av räkenskaperna och andra uppgifter om företaget eller, om sådana finns, företagets konsoliderade räkenskaper eller de konsoliderade räkenskaperna där företaget räknats in genom konsolidering, i enlighet med artikel 6.2 första stycket i bilagan till rekommendation 2003/361. Artikel 6.2 andra och tredje styckena i bilagan till rekommendation 2003/361 föreskriver att det till ovannämnda uppgifter ska aggregeras dels uppgifter om eventuella partnerföretag (som befinner sig i ett omedelbart tidigare eller senare marknadsled i förhållande till det berörda företaget), i proportion till andelen av kapitalet eller rösträtten där den högsta av dessa båda andelar räknas, dels 100 procent av uppgifterna om företag som är direkt eller indirekt anknutna till det berörda företaget och som inte redan har tagits med i räkenskaperna genom konsolidering.

36 Artikel 6.3 första stycket i bilagan till rekommendation 2003/361 föreskriver att uppgifterna om det berörda företagets partnerföretag, vid tillämpningen av artikel 6.2 i bilagan till rekommendation 2003/361, ska grundas på räkenskaper och andra uppgifter, konsoliderade om sådana finns, till vilka 100 procent av uppgifterna för företag som är anknutna till dessa partnerföretag ska läggas, om dessa uppgifter inte redan har tagits med genom konsolidering. Uppgifter om företag som är anknutna till det berörda företaget hämtas från räkenskaperna och andra uppgifter, konsoliderade om sådana finns. Till dessa uppgifter ska, i enlighet med artikel 6.3 andra stycket i bilagan till rekommendation 2003/361, aggregeras proportionellt uppgifterna om de eventuella partnerföretagen till dessa anknutna företag som befinner sig i ett omedelbart tidigare eller senare marknadsled i förhållande till dessa, i en proportion som minst motsvarar andelen av kapitalet eller rösträtten där den högsta av dessa båda andelar räknas, om de inte redan har räknats in i de konsoliderade räkenskaperna.

37 I förevarande fall uppgav Echa i det angripna beslutet att sökanden hade en personalstyrka på 250 personer eller mer, en årsomsättning som översteg 50 miljoner euro och en balansomslutning som översteg 43 miljoner euro. På grundval härav fann Echa att sökanden inte kunde betecknas som ett litet företag.

38 Echas beräkningsmetod specificerades i en rapport som bifogades det angripna beslutet. I denna rapport redovisade Echa uppgifterna om de företag som myndigheten betecknade som ”anknutna” (Marchi Industriale) och som ”partnerföretag” (Marfin och Esseco Group) till sökanden och aggregerade därefter dessa uppgifter, helt eller delvis, till sökandens uppgifter. När det gäller de företag som betecknades som ”partnerföretag” beaktade Echa bland annat 49,9995 procent av

uppgifterna om Esseco Group. I skrivelsen av den 16 december 2013 invände sökanden mot att uppgifterna om Esseco Group inkluderades. Skrivelsen tillställdes av misstag överklagandenämnden, men beaktades enligt Echa ändå under det administrativa förfarandet.

39 Tribunalen erinrar inledningsvis om de förbindelser sökanden hade med andra företag vid tidpunkten för omständigheterna i målet. Sökanden var först och främst anknuten till Marchi Industriale eftersom sistnämnda företag innehade majoriteten av sökandens aktiekapital. Vidare var Marchi Industriale partnerföretag till Marfin (som innehade mellan 25 och 50 procent av aktiekapitalet i Marchi Industriale) och Essemar (vars aktiekapital innehades till mellan 25 och 50 procent av Marchi Industriale). Slutligen var Essemar, i Echas mening, anknutet till Esseco Group i och med att sistnämnda företag formellt sett innehade aktiemajoriteten och därmed även röstmajoriteten, i förstnämnda företag, vilket sökanden medgav under förhandlingen.

40 Beträffande, för det första, den omständigheten att Echa beaktade uppgifterna om Marchi Industriale och Marfin, gjorde den rapport som bifogats det angripna beslutet det möjligt för sökanden att förstå de skäl som låg till grund för beslutet, särskilt med hänsyn till de tillämpliga bestämmelserna i rekommendation 2003/361. I synnerhet framgår det tydligt av dessa bestämmelser och omständigheterna i förevarande mål att Echa beaktade uppgifterna om Marchi Industriale i sin helhet eftersom det företaget var anknutet till sökanden (med tillämpning av artikel 6.2 tredje stycket i bilagan till rekommendation 2003/361), och uppgifterna om Marfin proportionellt, eftersom det företaget var partnerföretag till ett företag som var anknutet till sökanden (Marci Industriale) (med tillämpning av artikel 6.3 andra stycket i bilagan till rekommendation 2003/361). För övrigt har sökanden inom ramen för förevarande talan inte uttryckligen invänt mot att uppgifterna om dessa företag beaktas.

41 Beträffande, för det andra, den omständigheten att Echa beaktade uppgifterna om Esseco Group, vilket sökanden invände mot under det administrativa förfarandet och vilka utgör föremålet för förevarande talan, påpekar tribunalen att den faktiska situationen i detta fall inte omfattas av de situationer som anges i bilagan till rekommendation 2003/361. När bilagan till rekommendation 2003/361 föreskriver att uppgifter om företag som inte befinner sig i ett omedelbart tidigare eller senare marknadsled i förhållande till det berörda företaget ska beaktas, är den nämligen begränsad till att avse företag som är anknutna till det berörda företagets partnerföretag (artikel 6.3 första stycket i bilagan till rekommendation 2003/361) och partnerföretagen till de företag som är anknutna till det berörda företaget (artikel 6.3 andra stycket i bilagan till rekommendation 2003/361). I förevarande fall var Esseco Group anknutet till ett partnerföretag till ett av sökandens anknutna företag.

42 Det framgår inte heller av omständigheterna i förevarande mål att sökanden var partnerföretag till Esseco Group, vilket Echa likväl har hävdat i den rapport som bifogades det angripna beslutet – men utan att ge någon närmare förklaring härtill

43 Slutligen fick sökanden ingen uppgift under det administrativa förfarandet om vilken rättslig grund som i förevarande fall kunde tillämpas för att inkludera uppgifterna om Esseco Group, vilket Echa bekräftade under förhandlingen. Echa har särskilt påtalat att artikel 6.2 tredje stycket i bilagan till rekommendation 2003/361 – som Echa har åberopat i skriftliga inlagor – inte omnämndes under det administrativa förfarandet. Den hänvisning till denna rättsliga grund som Echa har gjort vid tribunalen, avseende företag som är direkt eller indirekt anknutna till det berörda företaget, strider dessutom mot Echas egen definition av partnerföretag enligt rapporten som bifogades det angripna beslutet.

44 Av ovanstående följer att motiveringen till det angripna beslutet varken har gjort det möjligt för sökanden att förstå skälen till nämnda beslut såvitt avser det förhållandet att uppgifterna om Esseco Group beaktades, eller för tribunalen att utföra sin prövning.

45 Således ska talan bifallas såvitt avser den första grunden och följaktligen ska det angripna beslutet ogiltigförklaras. Anledning saknas att pröva den andra grunden.

Rättegångskostnader

46 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Då Echa har tappat målet men sökanden inte framställt något yrkande om ersättning för rättegångskostnader ska vardera parten bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (sjätte avdelningen),

följande:

1) Det beslut SME(2013) 4672 som meddelades av Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa) den 28 maj 2014 ogiltigförklaras.

2) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 15 september 2015.

Underskrifter